

Unió Europea, vergonya i indignació

Dm, 8/03/2016 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Europa, bressol de la cultura occidental, té una ànima que ha perdurat al llarg de la seva història sota la forma de la més alta humanització. Aquest llegat és un be preuat que tots els europeus hem de preservar perquè forma part de la nostra identitat. El que és Europa avui, com a projecte polític comú, sorgí d'un gran acord en el qual intervingueren, bàsicament polítics d'origen o inspiració cristiana. En el seu projecte, els valors humanístics havien de servir de fonament d'aquesta unitat i garantia per evitar les divisions i guerres que havien enfrontat els europeus en la primera meitat del segle XX. Si prenem alçada històrica, descobrim que els valors i principis d'aquesta ànima europea es forjaren lentament en els monestirs que tenien en comú el guiatge de la Regla de Sant Benet.

Sant Benet, proclamat el 1958 pare d'Europa i patró d'Occident, donà molta importància a l'acolliment i a la hospitalitat que havia de practicar la comunitat monàstica. Sobre l'hospitalitat dedicà tot el capítol 53a *"Com s'ha d'acollir els forasters"*. En el començament d'aquest capítol es diu *"tots els forasters que es presenten han de ser acollits com el Crist, ja que ell un dia dirà: Era foraster i em vau acollir. I que a tothom es tributi l'honor convenient, sobretot als germans en la fe i als pelegrins"*. Res d'això es fa avui a Europa amb les persones que demanen asil o refugi escapant de les tensions dels seus països d'origen, o simplement que venen en recerca d'un futur d'esperança en forma de treball.

En la gestió política de la crisi dels refugiats, els governants de l'Europa comunitària mostren tenir un cor de pedra. Calen veus valentes, com tingué el papa Francesc en el seu moment, que mantinguin viva la denúncia profètica de la vergonya que aquesta situació provoca en la consciència de la humanitat. Aquestes veus han de denunciar la passivitat d'aquests governs davant del drama humanitari que es viu a les fronteres europees, així com el permanent xantatge turc en l'administració dels fluxos de refugiats en benefici de les seves aspiracions. És inadmissible l'actitud de Turquia en tota aquesta crisi, en part provocada per ells mateixos per pressionar a favor del seu ingrés a la unió perquè ignori la seva deriva islamista antidemocràtica. Avui, necessitem que a Europa s'alcin veus que, com les del profeta Ezequiel, treguin les vergonyes dels seus governants i els hi diguin amb tota contundència: *"us donaré un cor nou i posaré un esperit nou dins vostre; trauré de vosaltres aquest cor de pedra i us en donaré un de carn"* (Ez, 36,26)